

MANIFEST DE L'ALIANÇA CÍVICA DE CORNELLÀ CONTRA LA POBRESA

La intensitat de la crisi econòmica que s'inicia l'any 2008, malauradament té nombroses conseqüències econòmiques, laborals, socials i familiars. Se'n poden destacar l'increment de l'atur, la pèrdua dels drets bàsics, l'empobriment de les famílies i les repercussions psico-socials per una part important de la població.

El context de la crisi econòmica afecta de manera punyent a les classes mitjanes i treballadores, juntament amb els sectors més febles de la societat. A més ha provocat un desmesurat increment de les desigualtats socials i en paral·lel un enriquiment dels sectors més afavorits i privilegiats de la població.

Així podem trobar famílies joves amb fills en les que cap membre de la unitat familiar té feina, mares soles amb fills al seu càrrec i sense ingressos i persones grans que són el suport econòmic dels seus fills i néts entre d'altres col·lectius vulnerables. La crisi també ha generat una situació en la que famílies on algun dels seus membres té feina perceben un salari insuficient que els impedeix atendre la cobertura de les necessitats bàsiques, constituint el que ja coneixem com a treballadors pobres. En aquest context, els infants esdevenen el col·lectiu més vulnerable, ja que no només els afecta la pobresa econòmica, sinó que la situació d'angoixa del seu entorn pot derivar en problemes psicosocials i de manca d'oportunitats de futur.

Els efectes de la crisi són ara més patents ja que a l'antiga pobresa, si afegeix amb força la presència d'un segment rellevant de famílies que tot i que han pogut subsistir gràcies als seus estalvis o als ajuts públics ara veuen com s'esgoten. Aquesta manca de recursos lluny de missatges positius sobre un suposat final de la crisi ha fet surar moltes situacions fins ara amagades i genera sentiments de baixa autoestima i un deteriorament de la dignitat de les persones afectades. La manca de treball i d'expectatives de futur juntament amb la disminució de les transferències socials destinades a prestacions i serveis provoca l'anomenada nova pobresa.

L'empobriment d'àmplies capes de la població és una amenaça a la bona convivència i posa en perill la cohesió i la justícia socials, a més d'un atac a la dignitat.

Per revertir aquesta situació cal endegar accions que incloguin una major implicació i la suma dels recursos tant de la Generalitat com de l'Administració General de l'Estat que permeti, entre d'altres accions, transformar la renda mínima d'inserció en una veritable renda garantida de ciutadania com a eina per assegurar la cobertura de les necessitats bàsiques. O avançar en el compromís amb els sectors més vulnerables de la societat de les grans empreses energètiques que presten un servei públic.

Cal garantir el dret a l'habitatge per a tothom, les administracions competents en aquesta matèria han d'impulsar mesures efectives per potenciar el lloguer social en els municipis, obligant si s'escau a les entitats financeres propietàries de la gran majoria de pisos buits a posar-los a disposició de la ciutadania.

Cal recuperar el model sanitari universal i l'esperit de la Llei d'Atenció a la dependència. Garantir l'accés a un lloc de treball digne, posant èmfasi en els joves perquè tinguin oportunitats d'accedir al mercat laboral i en que les persones en situació d'atur puguin reincorporar-se. Sense oblidar mesures de foment a l'auto-ocupació i d'accés al crèdit a emprenedors, entre d'altres recursos que fomentin polítiques actives d'ocupació.

En l'àmbit educatiu és imprescindible garantir l'atenció a la petita infància, infància i adolescència a una educació pública i gratuïta que faciliti l'accés a un ensenyament de qualitat que garanteixi la igualtat d'oportunitats.

Pensem que el Municipi és una peça cabdal i la primera instància a la que recorren els ciutadans en una situació d'emergència com l'actual

A Cornellà el paper de les entitats socials, associacions de veïns i totes les persones voluntàries així com una eficient gestió dels recursos públics ha permès implementar mesures de contingència social per ajudar a les famílies de forma digna i pal·liar en part els greus efectes de la crisi. Fruit d'aquest treball conjunt, l'any 2009 es va signar el primer Acord Social contra la crisi, que ha traçat el camí que ens ha permès arribar al segon Acord Social l'any 2012, impulsat per l'Ajuntament i signat per 34 organitzacions que representen la pluralitat d'agents que intervenen a la ciutat. En el sí de la Comissió de Benestar Social ja s'han assolit moltes de les fites plantejades, malgrat això la situació actual ens compromet a seguir avançant. Aquest és el sentit de les jornades que tenen per objectiu posar les bases per crear una Aliança Cívica contra la pobresa a Cornellà, que sigui la suma dels esforços de les entitats i de l'Administració Local i permeti dibuixar un nou model de ciutat capaç de corregir les desigualtats, garantir la dignitat de les persones i mantenir la convivència i la cohesió social.